உ

ஸ்ரீருமஜெயம்,

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தூதில்.

நல்லறவான் களப்பேலி யாகமம்.

துரியோதனன் (1) முதல் பாகம். கிருஷ்ணன்

திருச்சிறுப்பள்ளி தென்னூர் நாடக வுபாத்தியாயர்,

பிரம்மநாயகம் பிள்ளையவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை கொமலீஸ்வரன் கோவில்

ஜகத்பிரகாச அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

இதன் விலை] ரிஜிஸ்டர் காபிரைட். [பை 6.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்டின் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்கு தெரியப்படுத்துவது யாதெனில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தூதில் நல்லறவான் களப்பலி யாகம் 1-2-3 பாகம் புஸ்தகத்தை மகாகனம்பொருந்திய கெவர்ன்மெண்ட் அவர்களால் 1907 ஷ் ஆக்ட்டு 25 வது செக்ஷன் 8 வது ரூல்பிரகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால் இன்னாரில் எவர்களும் அச்சிடக்கூடாது.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் துதில்,

நல்லறவான் களப்பலி யாகமம்.

வெண்பா சங்கருபரணம்.

சீர்பெருகும்மணிநகரபட்டணத்தில் தான்வசிக்கும் செல்வியான
பார்புகழும் நாககன்னிபயின்ற திருநல்லறவான் பாடல்தன்னை
வீறுடனேசாற்றுதற்கு—விமலப் பறனுமை பெற்றிடும் விகடக்
கரிமுகனேதிரு—கமலப்பதமிக வைத்து·கோர.

கிருஷ்ணபகவான் விருத்தம். இ-ம்-(தோடி)

சீர்பெருமாயர் பாடியில் வெண்ணை நெய்
  திருடியுண்டிடும் சிதறமாதவன்
காற்படைத்த திருமேனியுமாகிய
  கன்னி ருக்மணி தன்னை விடுத்துமே
பேற்படைத்த திருசங்கரமம் மாளியும்
  பெருவில் வாழும் [illegible]டமு மேந்தியே
பாற்படைத்த கிருஷ்ணரும் அய்வர்முன்
  பக்ஷமாகவே பண்புடன் வந்தனர்.

தரு பல்லவி.

வெற்றிகிருஷ்ண தேவரும் வந்தார் வுத்தமா[illegible]
வெற்றிகிருஷ்ண தேவரும் ... வந்தார்

அநுபல்லவி.

வெற்றிகிருஷ்ண தேவரும் வந்தார் வீணை தம்புருநாறதர்பாடவே
வீரியமாடிடு மேன்மையிலே வெகு சாரியமாகவே நாடகம்பாடவே
வெற்றி.

சரணம்.

சங்கு சக்கரம் தரித்து தார்துழபதவி யணிந்து
தத்தரிகிட தகதக் தரிகிட தக
தத்தளாங்கு திமிததிங்கணத்தோமென (வெற்றி)

நெற்றியில் நாமம் தரித்து நிலவு முகம்பூரித்து
நெட்டிட ஓட வீர்ட்டிட வாரிதி
தத்திமி திமிதக ததிங்கணத்தோமென (வெற்றி)

பாண்டவர்க்கு துன்பம் செய்த பாவித் துரியோதனனை
படையொடு முடியது கடலென மடியவே
தத்தளாங்கு திமி ததிங்கணத்தோமென (வெற்றி கிரு)

கிருஷ்ணர் விருத்தம் இ-ம்-(கேதாரகவுளம்.)

அருமை சேற்குருகுலத்துக் கதிபனாய் வந்து நீயும்
பெருமையும் புகழும் பெற்ற பெருந்துரியோதனே கேள்
மருமமாய் கியானமான மன்னவன் தருமராஜன்
அவர் ராக்ஷியம் பாதிதானும் நலமுடன் தருவாய் மன்னா.

துரியோதனன் விருத்தம். இ-ம்-(தோடி)

ராக்ஷியம் தாவேசொல்லி நலமுடன் கேழ்க்கவந்தீர்
ஆக்ஷியாய் காட்டைவிட்டு அடவியில் திரிபவர்க்கு
காட்டினில் வாசம்செய்து காலமே கழிக்கச் சொல்லும்
மீட்டிட்டலுவிருந்தால் வென்றிடவாவே செல்லீர்.

கிருஷ்ணருக்கும் திரியோதனருக்கும் தர்க்கம். (இ-ம்-காம்போதி)

அருமை குருகுலத்தில் அரசனுய்வந்துதித்தாய் துரியராஜா
(நீ) அன்று அழித்த வாக்கு யின்று பிசகலாமோ துரியராஜா.

துரியோதனன் தரு.

அன்று அழித்த வாக்கு யின்று பிசகென்றீயே கிருஷ்ணதேவா
(அந்த) அய்வர்கள் சூதில் தோற்று ஆரண்ணியம் சென்றுரே கிரு.

கிருஷ்ணர் தரு.

ஆரண்ணியம் சென்றுரோ அய்வரும் துரௌபதையும் துரியராஜா
(அன்று) அனைவர்கள் சொன்னதீர்ப்புநிரை வாச்சேயின்றுரேட அ

துரியோதனன் தரு.

கிரைவேரினலென்ன திரந்தூது வந்தாலென்ன கிருஷ்ணதேவா
(இங்கே) ஊசியிருக்குமிடம் யினிக்கொடேன் பஞ்சவர்க்கு கிரு.

கிருஷ்ணர் தரு.

ஊசியிருக்குமிடம் யினித்தர மாட்டேனென்ருய் துரியராஜா
(நீ) யென்னபுத்தியாலேயிப்படிச் சொல்கிருய் துரியராஜா.

துரியோதனன் தரு.

யென்ன புத்தியென்று யென்னை நீர்கேழ்க்கவேண்டாம் கிருஷ்ண
(அந்த) யெழில் பஞ்சபாண்டவற்கு யினிகொடேன்ருக்ஷிபம் கிரு.

கிருஷ்ணர் தரு.

இனிக்கொடேன்யென்றுசொன்னல்யெல்லோறும்நகைப்பாறேதுரி
(பின்னல்) யென்னை வினைகள் வந்து யெப்படி முடியுமோ துரி.

துரியோதனன் தரு.

முடியுங்காலமானல் மூளட்டும் யுத்தம்தான் கிருஷ்ணதேவா
(இனி) அரையடியாகிலும்ஐய்வற்குநான்கொடேன் கிருஷ்ணதேவா

கிருஷ்ணர் தரு.

கொடேன் யென்கிருய் நன...மையோ வுனக்கிது துரியராஜா
(அந்த) நாலஞ்சிபேற கட்க்கும் நாலஞ்... யனைதாறும் துரியராஜா

...ரியோதனன்.

மன்...னர் மன்னவருக்கு ...மீ ...ரவேணுமோ கிருஷ்ணதேவ..
அவர்க...ட்க்கு வல்லமையிருந்தால் வறச்சொல்லும்
யுத்த...ந்தி...க்கு கிருஷ்ணதேவா

கிருஷ்ணர் தரு.

யுத்தம்செய்வத...ர்க்குவுனக்கு சம்மதிதானே துரியராஜா
(யிப்போ) துள்ளு...மாடுபொதிசுமந்துதிருமா அப்பா துரியராஜா

பஞ்ச பாண்ட... வாள் விருத்தம். (இ-ம்-முகாரி.)

பக்தரக்ஷகரைகாற்கு... பாற்புகழ் கிருஷ்ணதேவா
வித்தகனனபாவி விடல்து...ரியோதனன் தான்
புத்தியைதெரிந்து வந்த புஜப...ராமச்சந்திரா
யென் சித்தமும் மகிழ்வதாக ...வுரைசெய்வீரே

பாண்டவர்க்கு கிருஷ்ணருக்கும் தர்க்கம், (லாவணி.)

பக்தபிரியானீரும் அக்திபுரமே சென்றீரே சென்றீரே
அந்த பாவிதுரியன் சொன்ன ஞியாயமதையும்
வுரைப்பீரே வுரைப்பீரே

கிருஷ்ணர் தரு.

வுரைப்பீரென்றுசொன்ன திருத்தமுள்ள
பாண்டுபுத்திரா பாண்டுபுத்திரா
வுங்கள் ஊரும் அரசும்வாழ்வும் நாடும் பாதி
கொடென்று கேட்டேன் சென்றுகேட்டேன்

பாண்டவர் தரு.

கேட்டேனென்றுசொன்னீர் கிரியைக்குடைகவிழ்த
நாதா யெங்கள் நாதா
அவன் ஹீனவசனத்தை கிழிபவளவாய்
துறந்துரைப்பீர் துரந்துரைப்பீர்

கிருஷ்ணர் தரு

வுரைத்தபடியேயானும் திருத்தமுள்ள நாடு
கேட்டேன் சென்றுகேட்டேன்
இனி யுதவாதவர்களிங்கே யுத்தம் செய்யவே
வறச்சொன்னன் வறச்சொன்னன்

பாண்டவர் தரு.

யுத்தம்செய்வதர்க்கும்இஷ்டந்தான்தம்பியற்கும் சுவாமியெங்கள்சா
ஹீர் வுள்ளமகிழ்ந்து கொண்டுவள்ளதேவும்
சொல்லும் நாதா யெங்கள் நாதா

கிருஷ்ணர் தரு

வழிசொல்லென்று யென்மேல் பழியை
சுமத்துகிரீர் தர்மா ஓய் தர்மா
அந்த மாது துரோபதையாள்மலர் கூந்தல்
முடிக்கணுமாச்சே காளாச்சே

பாண்டவர் தரு

மலர்கூந்தல்முடிக்கவும் மங்கையவள் தலைலாமோ சுவாமியாமோ
வுன்மாய்கையெவரறிவார் மாயலறயனே வீகாறும் யெம்மைகாறும்

கிருஷ்ணர் தரு.

கார்ப்பதர்க்கு ஓர்காசுஷியும்யில்லேகாண தர்மா ஓய் தர்மா
நாளேகாப்பெலியாகமம் நறபெலிபோன்றுமே செய்வீர் செய்வீர்

(தருமர் விருத்தம். இ-ம்-முகாரி.)

நறபெலியிடவே சொன்னநாதனே நின்றாள் போற்றி
திடமுடன் காளியர்க்குதிறனே பலிகொடுக்க
மனமது துணிந்து சுவாமி மைந்தனே யாறளிப்பார்
யிஎமது ஆள்வதர்க்கு யென் ஆண்டவா விபரம் சொல்வீர்

(தருமர் கிருஷ்ணன் தர்க்கம், இ-ம்-காம்போதி)

நறபெலியிடச் சொன்ன நாதனே யென்செய்வேன் கிருஷ்ணதேவா
யிந்தநாட்டிலுள்ளோர்கள்நகைப்பாரே யென்செய்வேன் கிருஷ்ண

கிருஷணர்.

நகைப்பாரென்று சொன்னால் நலமாய் பாறதப்போர் தர்மராஜா
(நாளேக்கு) நடக்கும்யுத்தத்திர்கரும் றணவீர காளியற்கும் தர்மரா

தருமர்.

றணவீர காளியர்க்கு நறபெலிக்கென் செய்வேன் கிருஷ்ணதேவா
(நாங்கள்) ரூக்ஷிபத்தை விட்டுநலமாய்காடுசேர்வோம் கிருஷ்ணதே

கிருஷ்ணர்.

நலமாய் காடுசேர்ந்தால் நங்கை துரோபதை கூந்தல் தர்மராஜா
(மற்ற) நாலவர்கள் சபதமும் நடக்கும் விபறமென்ன தர்மராஜா

தருமர்.

நடக்கும் விபறமும் [illegible] நரிவேனே கிருஷ்ணதேவா
(அந்த) நங்கை துரோபதைகூந்தல் நானே முடிப்பேனென்றீர் கிரு

கிரிஷணர்

நானே முடிப்பதர்க்கு நாட்டினில் தடையுண்டோ தர்மராஜா
அந்த றண வீறகாளியற்கு நறபெலி நுன்காணும் தர்மராஜா

கிருஷ்ணர் விருத்தம.

பாலகனளிப்பதற்கு பாரினில் சகிக்கமாட்டார்
சீலவே யென்னே இந்தஇடமுள்ள காளியற்கு
கோலமாய் பெலிகொடுத்து குருச்க்ஷேத்திரம் தன்னில்நீங்கள்
மேலவே பாறதத்தை யியலுடன் நடத்துவீரே.

பாண்டவாள் விருத்தம். (இ-ய்-முகாரி.)

ஆதியெ அரியே போற்றி ஆரணப்பொருளே போற்றி
சோதியே சுடரே போற்றி துலாய்மணி மார்பா போற்றி
நீதியோவும்மை நாங்கள் நிலமது ஆளவேண்டி
காதல் சேர்காளியர்க்கு களப்பெலி யிடவு மாட்டோம்

பாண்டவாள் தரு. (இ-ம்-கன்னணிகள்.)

கோஞ்சுங்கிளிருமா துரோபதையை அரிகரி
கொண்டுவந்து துரியன் தன் சபையில்
வஞ்சகங்கள் துரியன் செய்யும்போது அரி
மானந்தன்னே காப்பாற்றி நீரே
ஆதியே நீ யனுதியே நீ அண்டம்
அளந்ததொரு ருமா ஆரணரே
வேதியர்கள் நிதம் போற்றுகின்ற வெண்ணே
யுண்டருளும் ருமா விமல நாதா
சோதியான காளி தேவியர்க்கு வும்மை
துரிதமுடன்னுங்கள் பெலி கொடுத்தால்
பாதிமதி சிவன் தான்ணியும் அந்த
பரமனுர்க்கு இதுயேற்குமோதான்
சாமியாரை நாங்கள் பெலி கொடுத்து யிந்த
தரணியாள (ருமா) நீதியுண்டோ
பெருமாளை நாங்கள் பெலி கொடுத்து இந்த
பூமியாள ருமா நீதியுண்டோ.

நல்லறவான் விருத்தம்.

ஆதியே அரியே யென்று அரவானும் தியானம் செய்து
நீதிசேற் காளியற்கு நிக்ஷயப் பெலியாளாக
மாதவா முகுந்தா யென்று தன் மாமனே தியானம் செய்து
ஓதவே பாண்டவற்கு ஒயிலுடன் வருகின்றுனே.

அரவான் தரு பல்லவி.

நல்லறவான் வாரான் , பாண்டவரிடம் நல்லறவான் வாரான்.

அனுபல்லவி.

நல்லறவான் வாரான் நாககன்னி புதல்வன்
வல்லவனும்அர்ச்சுனன் மைந்தனென்று சொல்லும் (நல்லறவான்)

சரணம்.

சிரசில் கிரீடம் யிலங்க நெற்றி தன்னில்
திருமணி மிக துலங்க
காதில் குண்டலம் யிலங்க யிறுபுஜத்தில்
கனத்த வயிற மிலங்க
மார்பினில் ஆபறணம் வகைவகையாய் பூண்டு
வச்சிறவாள், கறத்தினில் வண்மையுடன் கொண்டு (நல்லறவா)

பதினெட்டு நாள் சண்டையை ஓர்ஜாமத்
பஞ்சுபோல் செய்வேனென்று
திறமாக தவங்கள் செய்து யிருக்கையில்
தீயன் திரியன் வந்து
வாக்கு வாங்கிச் சென்ற வகைகளெல்லாம் சொல்ல
வண்மையாய் பாண்ட வரிடம் மகிகூறியாய்வருகிறான் (நல்)

கபடநாடகனை கிருஷ்ண மூர்த்தியை
கண்டு தெரிசிக்கவும் யிகபறம் பெறலா மென்று
கிருஷ்ணரிடம் யெண்ணியே மனமகிழ்ந்து
நறபெலி காளிக்கி நானே ஆவேனென்று
நாககன்னி புதல்வன் நல்ருப் மனமகிழ்ந்து. (நல்லறவான்)

அரவான் விருத்தம்.

ஆதியே போற்றி யெங்கள் அய்வரே போற்றி போற்றி
நீதிசேற் காளிபற்கு நறபெலி நானே அய்யா
பேதமை யெண்ணிடாமல் பெலியது காளிக்கீய்ந்து
வேதமோ யுத்தம்தானும் விளங்கவே நடத்துவீரே

அருச்சுனன் விருத்தம்.

பெலியிடு யென்று சொல்லி பேதைபோல் நிற்கும் பாலா
கிலியது பிடித்தாப்போலே கிரிஞய் யிந்த வார்த்தை
படமயில் நாககன்னி மைந்தனே யுன்னைக்காண
அடவுடன் பட்டபாடு அய்யனே யென்று சொல்வேன்.

அரவான் தரு கண்ணிகள்.

யென்ன சொல்வேன் யேது சொல்வேன் அப்பாவே யெனய்யா
யென் தலை விதிவசத்தை அய்யாவே யெனய்யா

ஆயிரஞ் சிங்கிலி பத்தரும் அப்பாவே யெணைய்யா
அடியேனும் தானுமாக அப்பாவே யெணைய்யா
மஞ்சள் குளிநீத்தி அப்பாவே யெணைய்யா
நாயவரை தியானஞ் செய்து அப்பாவே யெணைய்யா
பதிகெட்டுளோர் சண்டையை அப்பாவே யெணைய்யா
பகல் முடிக்க தவஞ்செய்தேன் அப்பாவே யெணைய்யா
[illegible]லிலும் ஓர்சாமத்துக்குள் அப்பாவே யெணைய்யா
[illegible]தத்தை தான் முடித்து அப்பாவே யெணைய்யா
[illegible]மத்துக்குள் சண்டைசெய்து அப்பாவே யெணைய்யா
சருகருக்கு பட்டங்கட்ட அப்பாவே யெணைய்யா
[illegible]பண்ணினேன் பிருந்தவிதெல்லாம் அப்பாவே யெணைய்யா
பேழை மதியாலிழந்தேன் அப்பாவே யெணைய்யா
பாவியான அரியனவன் அப்பாவே யெணைய்யா
பாதசாரியாகவந்தான் அப்பாவே யெணைய்யா
வந்தவனை யென்னவென்று அப்பாவே யெணைய்யா
வாய்மொழிகள் கேழ்க்கையிலே அப்பாவே யெணைய்யா
வாட்பொழிகள் சொல்லுகிறேன் பாலகனே பாலா (ஒரு)
[illegible]க்கதந்தால் சொல்வேனென்றான் அப்பாவே யெணைய்யா
வஞ்சனை யென்றறியாமல் அப்பாவே யெணைய்யா
வாக்களித்தேன் பஞ்சவர்போல் அப்பாவே யெணைய்யா
காளிகா தேவியற்கு பாலகனே பாலா (ஒரு)
காத்துள்ள பிள்ளைவேணும் பாலகனே யென்றான்
வுன்னை விடவேரோ பிள்ளை பாலகனே காளி
[illegible]புக்கொள்ள மாட்டாளப்பா பாலகனே யென்றான்
[illegible]ப்பாவனை பட்சத்தில் அப்பாவே யெணைய்யா
அருக்கவும் போறேனப்பா அப்பாவே யெணைய்யா
பின்னேயொன்றும் போசனைகள் செய்யவேண்டாம் யெணைய்யா
பெரியாவேன் காளியற்கு அப்பாவே யெணைய்யா
[illegible]ணைமீறுருறமென்று பெயர் கொடுத்தேன் யெணைய்யா
[illegible]றுக்கவும் கூடாதய்யா அப்பாவே யெணைய்யா
[illegible]ன்கையிலுள்ள ஆயுதத்தால அப்பாவே யெணைய்யா
[illegible]கா தேவியர்க்கு அப்பாவே யெணைய்யா

வெய்யவர் மூவுறறிய அய்யாவே யென்னையா
வேனோயில்லா வேளையிலே அய்யாவே யென்னய்யா
அருத்து வெரிந்திடுவேன் அய்யாவே ஜடலத்தை
யறியாமல் கூறுமய்யா அய்யாவே யென்னய்யா
மாயவரே யெங்கள் மாமாவே ஒரு
வாக்கு தரவேணுமிப்போ மாமாவே யென்மாமா
பதினெட்டுநாள் சண்டையை மாமாவே அடியேன்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேணும் மாமாவே யென்மாமா
யெட்டனாள் சண்டையது மாமாவே யென்மாமா
யென்சண்டையானதினால் மாமாவே யென்மாமா
ஒருஜாமம்சண்டையது மாமாவே கடைசியில்
வுத்திரவு ஆகவேணும் மாமாவே யென்மாமா
யென்சிரசுமவுடலும்தானும் மாமாவே யென்மாமா
சேர்ந்துசண்டை செய்யவேணும் மாமாவே யென்மாமா
ரெண்டுவரம் யெந்தனுக்கு மாமாவே யென்மாமா
இக்ஷணம் கொடுக்கவேணும் மாமாவே யென்மாமா

கிருஷ்ணர் விருத்தம்.

இக்ஷணம் கொடுப்பாயென்றுயேங்கியே யென்னை கேட்டாய்
தக்ஷணம் கொடுத்தேன் இந்த தரணியோரறியத்தானே
பிச்சமாய் யோசனைகள் பின்னென்றும் யோசியாதே
சக்ஷியாயிக்ஷணத்தில் காளிக்கி பெலியாவாயே

அறவான் விருத்தம்.

பாண்டவர் குலத்தில் யானும் பாலனாய் பிறந்ததற்கு
மூண்டதோர் பாரதத்தை முடிக்கவும் யெண்ணினேன் யான்
யீன்றிடும் புத்திரனே நீ யேன்மொழிதள்ளாதென்று
தோன்றிய துரியராஜன் சொல்வாக்கு வாங்கிச்சென்றான்

வசனம்,

கேளும் யேன் பிதாவே தங்கள் வம்சத்தில்நான் பாலனாய் பிறந்தற்கு இந்த பதினெட்டு நாள் பாரதத்தை மூன்றே முக்கால் நாழிகையில்முடிக்கத்தவம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன் அத்தருண த்தில் துரியோதனன் யென்னிடம் வந்துகபடமார்க்கமாய் காளிகா தேவியற்கு வெட்டவேணுமென்று வாக்குவாங்கிக்கொண்டு போய்

விட்டான் காளே றனவீரசூரன் பென்னை வொருவரும் வெட்டக்
கூடாது யென்கையிலுள்ள சந்திராயுதத்தினல் யென் திரேகத்தி
லுள்ள மாமிசங்களை காளிகாதேவியற்கு ஆவாகணம் செய்கிறேன்
ங்கள் விசனப்படவேண்டாம் யென்றிதாவே.

அரவானுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் தர்க்கம் தரு.

விசனபடாதே யென்று வில்விஜயன்முன்னே சொன்னுய்
வேந்தனென்னுன் யென்னுசெய்வேண்டாயென் அருமைமகனே

அரவான் தரு.

அருமை மகனே யென்று ஆண்டாண்டு புலம்பினுலும்
அடியேன் வாக்கழித்திட்டேனே யேனய்யா அய்யா

அர்ச்சுனன்.

வாக்கழித்தாலும் யென்ன வறமளித்தாலும் யென்ன இந்த
வைய்யகம் போனுலும் மென்ன யென் அருமை மகனே

அரவான்.

வைய்யகம் போகலாமோ வாழ்வையும் விடலாமோ
வசையாம் வசையல்லவோதான் யென் அய்யா அய்யா

அர்ச்சுனன்.

வசையான சொல்லுக்கோதான் மைந்தனே யுனை யிழந்து
வாழ்வும் மனம் தாளுமோடா யென் அருமை மகனே

அறவான்.

வயிரிதுரியனோடை வஞ்சமரில் நீங்கள் வென்று
மாதாவின் கூந்தல் முடியும் யென்னையா

அர்ச்சுனன்.

கூந்தல் தனைமுடித்து குருடர் மக்களை வென்று
குவலயம் நீயாள வேணுமடா யென் அருமை மகனே

அரவான்.

குவலயம் நாள் ஆள்வதற்கு குருக்ஷேத்திற பூமியுண்டு
கோபாலர் பாதமுண்டு யென்னையா அய்யா.

நல்லறவான் ஆவாகணம் செய்யும் தரு.

மதிமோசத்தாலிந்த விதிவசம் வந்துதேகிருஷ்ணதேவா (அந்த)
யாபாவி துரியனல் மாளும்படியாச்சே கிருஷ்ணதேவா

ஆதிவை நோக்கி யறுந் தவசிருந்தேனே கிருஷ்ணதேவா (அந்த)
அறவக்கொடி படைத்த துரியன் கருவறுக் கிருஷ்ணதேவா
றணவீரசூரனாய் நான்பிறந்தேனையா கிருஷ்ணதேவா (இந்த)
றண வீர காளிபற்கு நற பெலியாகுறேன் கிருஷ்ணதேவா
மணி நகற பட்டணத்தை நான் ஆளாமல் கிருஷ்ணதேவா)
(இப்போ) மாளும்படி விதிவந்து முடிந்துதே கிருஷ்ணதேவா
ஆரிட்டசாபம் அடவாய் பலித்துதோ கிருஷ்ணதேவா (யென்)
தாயார் நாககன்னி தானிட்ட சாபம்தான் கிருஷ்ணதேவா
யேதுக்கருச்சனன் வயற்றில் பிறந்தேனுன் தெய்வமே தெய்வமே
யிந்த-யியலான குருக்ஷேத்திறம் வந்துபடுக்கவும் விதியோ விதி
பாவிபருச்சுனன் வயற்றில் பிறந்தேனுன் தெய்வமே தெய்வமே
(இந்த) பண்பான குருக்ஷேத்திறம் வந்து படுக்கவும விதியோ விதி
காமவிகாரப் பருவங்களில் நல்ல கலியாணம் செய்யாமல் (இந்த)
காளைப்பிராயத்தில மாளும்படி யாச்சே தெய்வமே தெய்வமே
அன்னையும் தந்தையும் முன்னறிதெய்வமென்றவ்வை யுரைத்தாளே
(யிப்போ)
தன்னுள பின்னுள தாயும்தகப்பனும் சத்துரு ஓ தெய்வதெய்வமே

நல்லரவான் களப்பேலி முதல் பாகம் முற்றிற்று :—**2-3** பின்னால்வரும்.

சென்னை கோமளீஸ்வரன் கோவில் அக்ரகாரத்தெருவு 43 வது நெம்பர்.
பொ. குமரகுரு முதலியார் அவர்களது ஜகத்பிரகாச அச்சுக்கூடம்.